Хочеш жити як годиться,
мусиш сім разів родиться!
Раз в огні, на пожарині,
раз на річці, на крижині,
раз між блазнів у дурдомі,
раз у полі на соломі,
раз у церкві у цвинтарній,
раз між свиньми у свинарні.
Вже шестірко рот деруть,
а ти собі сьомий будь!

Як тебе притисне ворог,
сім вас є, бійців бадьорих.
Тільки ж той десь на роботі,

той ізроду ходить сонний,
той літає понад хмари,
той глаголом снить і марить,
той свою рятує душу,
той пацючу поре тушу...
Хто герой, хто вчений мудь,-
а ти собі сьомий будь!

той шабашить по суботі,
той шкільним віддався лавам,
той десь плава самоплавом,
той славетний чийсь нащадок,
той сім'ї кладе початок.
Хай вони хто верть, хто круть,
а ти собі сьомий будь!

Як прийдеться закохатись,
сім вас буде залицятись.
Той за усміх вріже серця,

той задарма напасеться,
той співає вокалізи,
той за пазуху вже лізе,
той розстібує петельки,
той хапає за бретельки...
Хай шість мух на мед гудуть,
а ти собі сьомий будь!

Хоч віршами вийти в люди —
сім поетів хай вас буде.
Той село вбира в колони.